

Bruxelles, den 15. oktober 2019
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2018/0213(COD)
2019/0161(COD)
2018/0212(COD)

13116/1/19
REV 1

JUR 591
EUROGROUP 10
ECOFIN 873
UEM 301
CODEC 1481
CADREFIN 343

BIDRAG

fra: Den Juridiske Tjeneste
til: Eurogruppen i inklusivt format

Vedr.: Budgetinstrument for konvergens og konkurrenceevne: gennemgang af den retlige status for, forholdet mellem og virkningerne af bemyndigelsesbestemmelsen og den mellemstatslige aftale

I. INDLEDNING

1. Det termsheet for budgetinstrumentet for konvergens og konkurrenceevne (BICC), som Eurogruppen (inklusivt format) den 9. oktober 2019 godkendte, indeholder bl.a. følgende tekst vedrørende finansieringen af instrumentet.

“Discussions on an IGA, whose legal status will be explained in an annex to the summing up letter by the Council Legal Service, will continue at the level of the EWG. The EWG should submit a report covering the need, the content, modalities and the size of an IGA in due time to allow for a final decision in the context of the MFF.

An enabling clause to be included in the Regulation based on Art 175”

2. Under mødet i Eurogruppen (inklusive format) den 9. oktober 2019 blev Rådets Juridiske Tjeneste anmodet om at præcisere den retlige status for, forholdet mellem og virkningerne af bemyndigelsesbestemmelsen og den mellemstatslige aftale, som der henvises til i dette termsheet. Eurogruppens formand anmodede endvidere Rådets Juridiske Tjeneste om at forelægge sit mundtlige indlæg skriftligt (som nævnt i dette termsheet). Dette bidrag følger op på denne anmodning.

II. JURIDISK ANALYSE

3. Formålet med bemyndigelsesbestemmelsen, der skal indføres i den påtænkte BICC-forordning, er at give medlemsstaterne bemyndigelse til at yde supplerende bidrag til Unionens budget og øremærke dem til finansiering af udgifter i forbindelse med BICC. Sådanne supplerende bidrag ville blive ydet som eksterne formålsbestemte indtægter som en undtagelse fra budgetprincippet om bruttoopgørelse i henhold til artikel 20 i finansforordningen, ifølge hvilket samtlige indtægter uden forskel finansierer alle udgiftsposter. Denne undtagelse bør derfor formuleres som en undtagelse fra princippet om bruttoopgørelse, hvilket er en skønsbeføjelse for EU-lovgiveren, således som det fremgår af de eksisterende kategorier af eksterne og interne formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i artikel 21 i selve finansforordningen.

4. Imidlertid kan EU-traktaterne eller en afledt EU-retsakt (som BICC-forordningen) ikke retligt forpligte medlemsstaterne til at indgå ovennævnte mellemstatslige aftale eller pålægge dem at bidrage til Unionens budget ud over rammerne for deres finansielle forpligtelser som fastlagt i ordningen for egne indtægter. Derfor kan bemyndigelsesbestemmelsen ikke danne grundlag for forhandling, undertegnelse og indgåelse af en mellemstatslig aftale, hvor medlemsstaterne juridisk forpligter sig til at sammenlægge og tildele eksterne indtægter til BICC. Medlemsstaterne kan som retssubjekter i folkeretten frit beslutte at forhandle, undertegne og indgå den mellemstatslige aftale¹.
5. Medlemsstaternes samtykke til at være bundet af bestemmelserne i den mellemstatslige aftale afhænger derfor af deres nationale forfatningsmæssige bestemmelser².

¹ Jf. Rådets Juridiske Tjenestes udtalelse (dok. 5347/19) om forslaget om en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion, hvori Rådets Juridiske Tjeneste konkluderede, at "*EU-retten ikke kan pålægge en medlemsstat en forpligtelse til at indgå en mellemstatslig aftale*". Det blev også understreget i udtalelsen, at "*artikel 175, stk. 3, i TEUF [...] ikke må anvendes til direkte eller indirekte at pålægge medlemsstaterne at yde yderligere bidrag til Unionen ud over ordningen for Unionens egne indtægter*" (punkt 61).

² Selv om mellemstatslige traktater vedrørende Den Økonomiske og Monetære Union (f.eks. ESM-traktaten, traktaten om stabilitet, konvergens og konkurrenceevne eller den mellemstatslige aftale om overførsel af bidrag til Den Fælles Afviklingsfond) tidligere er indgået af alle medlemsstater i euroområdet, er dette en følge af ønsket om at bevare den politiske sammenhæng snarere end af en retlig forpligtelse, der følger af EU-traktaterne eller afledt ret.